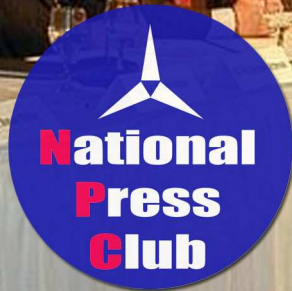

<http://www.disclosureproject.org>

THE DISCLOSURE PROJECT

**National Press Club
Washington DC - May 9, 2001.**

THE DISCLOSURE PROJECT

Pripremio : Krešimir Mišak

09. Maja, 2001. godine, u National Press Clubu u Washingtonu D.C.-u dr. Steven M. Greer otvorio je konferenciju "Otkriće" (Disclosure). Na njoj je okupio dvadesetak svjedoka iz vojnih, obavještajnih, vladinih i naučnih krugova te iz krugova velikih korporacija s ciljem da svojim svjedočenjima potvrde stvarnost vanzemaljskih letjelica (popularnih NLO-a, mada u kontekstu njihovih izjava upitnom postaje riječ "neidentificirani" ako se te letjelice identificira kao vanzemaljske), vanzemaljskih oblika života, te napredne fizike i tehnologije pogona koja ih pokreće.

Ta svjedočenja iz prve ruke, zajedno s dokumentima koji ih potvrđuju, zorno pokazuju kako se sustavno i svjesno problematika NLO-a u proteklih pola stoljeća gurala u sferu iracionalnog. Te letjelice koje ne pripadaju niti jednoj zemlji na svijetu proglašavalo se proizvodima mašte, halucinacijama ili pak manipulacijama i lažima pojedinaca željnih pozornosti. Po toj konstrukciji, većina vidjelaca NLO-a "inspiraciju" je dobila u SF-filmovima. No, konferencija projekta "Otkriće" pred oči javnosti, stavila je činjenicu da su cijelo to vrijeme vojni i obavještajni krugovi, koji su pod svojom kontrolom imali komunikacije, zrakoplovstvo i sve druge "oči" i "uši" suvremenog svijeta - bili potpuno svjesni realnosti NLO-a.

Projekt "Otkriće", čiji je direktor Dr. Steven M. Greer, jest neprofitna istraživačka organizacija koja je svoju istragu započela prije desetak godina. Njen je cilj pokrenuti otvorenu kongresnu istragu o NLO-ima i vanzemaljskoj prisutnosti na Zemlji. Također, zalaže se i za donošenje zakona koji bi zabranio svemirsko oružje. U sklopu projekta pronađeno je nekoliko stotina svjedoka diljem svijeta u svim granama vojnih službi te među obavještajnim agencijama u SAD-u, Rusiji, Velikoj Britaniji i drugim zemljama. Preko stotinu izjava tih stručnih svjedoka snimljeno je videokamerom. 09. Maja, 2001. predstavljen je i zbornik "Otkriće" koji je na nekoliko stotina stranica dao pregled ufoloških tema, preporuke za djelovanje, dokaze o viđenjima NLO-a i susretima s vanzemaljcima, sažetak svjedočenja vojnih i vladinih svjedoka te izbor dokumenata koji se tiču NLO-problematike. Na trosatnoj konferenciji svoja je iskustva vezana uz NLO-e "uživo" ispričalo i dokumentima potkrijepilo dvadesetak svjedoka. Svi su oni izjavili da su spremni pod prisegom svjedočiti u Kongresu. Raspon svjedočenja obuhvaća nalaženje mrtvih tijela vanzemaljaca, susrete u zraku, NLO-e koji nadlijeću silose s nuklearnim projektilima i nastojanja američke vojske da vanzemaljsku tehnologiju primijeni u svojim oružanim snagama, a saznaje se i da je američka vojska NLO-a shvaćala sasvim ozbiljno.

ZADAĆE ZRAKOPLOVA SR-71

Don Philips (koji je služio u ratnom zrakoplovstvu SAD-a i surađivao s obavještajnim službama vlade SAD-a, a prije toga radio za aviokozmičku organizaciju Lockheed Skunk Works) u ratnom je američkom zrakoplovstvu radio na zrakoplovu SR-71 koji će kasnije postati poznatiji pod nazivom "Blackbird". No, u projektu "Otkriće" obznanio je da je letjelica modela SR-71 imala preteču, poseban model izgrađen za CIA-u. Ta letjelica prethodnik upućuje na to da su ove letjelice zamišljene i za sasvim neuobičajenu ulogu. Svaki je pilot, od kojih Phillips poznaje nekolicinu, neposredno prije polijetanja dobio određeni zadatak, a njihov zadatak uključivao je i praćenje kretanja prema i sa planeta Zemlje. Phillips prepričava i iskustvo iz 1966. godine dok je bio stacioniran u vojarni 80-tak kilometara udaljenoj od baze ratnog zrakoplovstva Nellis u Las Vegasu, jednog od najvažnijih centara za obuku za različite tipove posebnih letjelica i borbenih zrakoplova te za obuku pilota iz cijelog svijeta. 1966. godine, između 01:00h i 02:00h ujutro zajedno s još nekoliko kolega promatrao je svjetla kako jure nebom, krećući se brzinom od otprilike 4.000 do 6.000 kilometara na sat. Naglo bi proletjela nebom i onda se

potpuno zaustavila, promijenila smjer pod oštrim kutom i nastavila dalje. Phillips opisuje kako su promatrali "tih šest ili sedam letjelica" pet minuta sve dok se nisu grupirali prema sjeverozapadu i stvorili krug. Sve se to odvijalo na sjeverozapadnom dijelu neba, istočno od područja poznatog pod nazivom "**Area 51**" na kojem se nalazi baza ratnog zrakoplovstva za pokusne letove Groom Lake. Objekti su se počeli vrtjeti u krug i onda su nestali. Nakon sat vremena pridružili su im se drugi kolege, također vrlo zapanjeni, koji su predstavu na nebu promatrali s drugog mjesta. Oni su na radaru uhvatili tih šest letjelica, ali nitko nije znao gdje su sletjeli jer su se samo stopili i nestali. Svim očevicima zapovijedeno je da o tome nikome ne govore.

NLO-I I NUKLEARNI PROJEKTILI

Zašto su američku vojsku brinuli NLO-i vidljivo je iz svjedočenja Roberta Salasa koji je služio u ratnom zrakoplovstvu (diplomirao je na Akademiji ratnog zrakoplovstva 1964). U Martu, 1967. godine, bio je stacioniran u zrakoplovnoj bazi Malstrum u Montani kao časnik odgovoran za lansiranje projektila tipa Minuteman. 16. Marta, 1967. nalazio se 30 metara pod zemljom u kabini, prateći i nadzirući deset projektila s nuklearnim bojnim glavama, kad su ga pozvali stražari koji su zamijetili čudna leteća svjetla. Nije znao što bi počeo s tom informacijom, pa im je rekao da mu jave ako se dogodi nešto značajnije. Ubrzo je uslijedio još jedan poziv. U glasu stražara koji je zvao, priča Salas, čuo se strah. Izvijestio je da ispred prednjih vrata silosa s projektilima lebdi sjajni blješteći crveni predmet ovalna oblika. Naredio je svim čuvarima da imaju spremno oružje i tražio od Salasa daljnje upute. Salas je probudio zapovjednika Freda Mywalda, danas umirovljena pukovnika. Dok mu je opisivao situaciju, nuklearni projektili počeli su jedan za drugim otkazivati. Dospjeli su u zakočen položaj u kojem ih se nije moglo lansirati. Od trenutka kada je primio poziv o NLO-ima koji lebde ispred glavnog ulaza za nekoliko minuta otkazalo je šest do osam projektila. Istoga jutra sličan se slučaj dogodio i kod oružanog sustava ECHO (Salas je radio na sustavu OSCAR), u sličnim okolnostima. Nakon što je NLO zamijećen iznad objekta za lansiranje, svih deset projektila je otkazalo. Salas je pokazao i dokumentaciju koju je dobio iz ratnog zrakoplovstva na temelju Zakona o slobodi informiranja u kojoj je točno opisan incident na oružanom postrojenju ECHO u kojem se spominje NLO. Među dokumentima je i teleks u kojem stoji : "Činjenica da se ne može naći niti jedan očigledan razlog za gubitak deset projektila izaziva duboku zabrinutost ovog stožera." Salas je pokazao i potpuni izvještaj o vrlo sličnom događaju u Sjevernoj Dakoti u Augustu, 1966. godine kada se NLO također pojavio iznad silosa za lansiranje projektila.

NLO-i NA MJESECU

Donna Hare je radila u aviokozmičkom centru Philco Ford od 1967. do 1981. godine, kao tehnička crtačica. Izrađivala je dijapozitive lansiranja i slijetanja, projekcijske i operativne karte te lunarne karte za NASA-u. Jednom prilikom joj je slučajno u NASA-inom fotografskom laboratoriju, koji je bio nasuprot njenog ureda, jedan od tehničara skrenuo pozornost na NASA-inu fotografiju na kojoj se vidio NLO. Tehničar joj je objasnio da je to vrlo povjerljiv podatak te da se ovakve fotografije uvijek retuširaju prije nego što dopiju u javnost. Donna Hare se nakon toga odlučila raspitati i kod drugih zaposlenika. Jedan stražar joj je ispričao da mu je jednom rečeno da spali neke fotografije i da ih pritom ne gleda. Drugi stražar u maskirnoj odori nadzirao ga je dok je spaljivao fotografije. No iskušenje je bilo preveliko, pa je ipak pogledao jednu sliku. Bila je to fotografija NLO-a. Odmah nakon toga dobio je od stražara udarac u glavu. Donna Hare je također ispričala kako joj je osoba koja je bila u karanteni s astronautima Apolla, mada u strahu, rekla da su astronauti ispričali kako su prilikom slijetanja na Mjesec na njemu vidjeli neku letjelicu. Astronautima je zabranjeno bilo kome govoriti o tome. Larry Warren je 1980. godine, bio stručnjak za sigurnost u zračnoj bazi RAF-a Bentwaters u Woodbridgeu i nadzirao je američko nuklearno oružje (koje je u to vrijeme bilo pohranjeno ondje bez znanja britanske nacije). Opisao je kako su se iznad skladišta oružja tijekom tri noći pojavili NLO-i. Strani objekti prelijetali su preko skladišta oružja i

prema oružju ispalili neobično tanke zrake svjetla koje su imale negativan učinak na njih. Ti su objekti tijekom dvije različite noći sletjeli na zemlju, a viđena su i druga živa bića. Zamjenik zapovjednika vojne baze povodom tog slučaja napisao je i memorandum s video i audio zapisima s lica mjesta u kojima je točno zabilježeno kretanje tih objekata i njihov nedozvoljen ulazak u naš zračni prostor. No, sve je proglašeno vojnom tajnom.

ARV – "ALIEN REPRODUCTION VEHICLES"

Mark McCandlish je 21 godinu radio kao konceptualni umjetnik za različite ustanove obrane. Ispričao je kako je 1967. godine, u bazi ratnog zrakoplovstva Westover u Massachusettsu, stožeru strateškog zapovjedništva 8. zrakoplovne, kroz teleskop promatrao NLO koji je lebdio iznad skladišta nuklearnog oružja otprilike deset minuta i onda naglo nestalo brzinom ispaljena metka. Ispričao je i kako je 1988. saznao za tri leteća tanjura koji su se tijekom aeromitinga koji se održavao 12. Novembra, 1988. nalazili u ogromnom hangaru u bazi ratnog zrakoplovstva Norton u Kaliforniji. Ti su diskovi lebdjeli malo iznad zemlje bez ikakva vidljiva potpornja. Nazivalo ih se "vanzemaljskim reprodukcijским vozilima" (ARV - "Alien Reproduction Vehicle"), a također su bili poznati pod nadimkom flux-lineri jer su rabili struju visokog napona. Također, McCandlish je ispričao kako se 1994-95. u hangaru u sjevernom krilu baze Edwards nalazila slična tajna letjelica zvana ARV. McCandlish je počeo istraživati i naišao na niz dokumenata ratnog zrakoplovstva koji više ne spadaju u kategoriju povjerljivih, a koji pokazuju da su se u ratnom zrakoplovstvu već 1960. godine testirali leteći tanjuri u zračnim tunelima te u tunelima tipa Mach-20. Bili su sferičnih i konveksnih oblika. Publici konferencije je pokazao i međuuredski memorandum iz centra Hercules Aerospace u kojem je opisana određena naučna teorija nečega što se naziva "energija nulte točke" i "skalarni valovi". Na tome se temelji tehnologija antigravitacijskih propulzivnih sustava. Pokazao je i dokument koji opisuje šest sastanaka na kojima su sudjelovale obavještajne agencije odbrane i ruski naučnici u sklopu zajedničkog istraživanja takozvane "osnovne tehnologije funkcioniranja" koju je prvi otkrio Nikola Tesla ranih 1900-tih.

PRIJETNJA IZ SVEMIRA

Zanimljiv je i dio svjedočanstva izvjesne Carol Rosin koja se od 1974. do 1977. godine, dok je radila za Fairchild Industries, upoznala s Wernerom von Braunom, tvorcem znanosti o raketama. On joj je izrazio svoj stav da treba prestati postavljati naoružanje u svemir. Tvrdio joj je da se svima laže da je taj proces naoružavanja usmjeren jedino i prvenstveno protiv zlog carstva, Rusa. Vizionarski joj je rekao kako će se nakon Rusa tvrditi da se svemirsko naoružanje razvija zbog terorista i zemalja trećeg svijeta, odnosno problematičnih nacija, ili kao zaštita od asteroida, mada je vanzemaljska prijetnja, po njegovim riječima, pravi razlog njegove gradnje. Vizionarski je rekao da će teroristi budućnosti koristiti bombe u kovčezima te kemijsko, virusno ili bakteriološkom oružje za koje je svemirsko naoružanje potpuno neučinkovita zaštita. No, po von Braunu, SAD će uvijek "pronaći" neprijatelja zbog kojega će se graditi svemirsko naoružanje, čija se cjelokupna strateška opravdanost bazira na laži. Projekt "Otkriće" je u Maju, 2001. godine bio na pravom putu da potakne kongresnu istragu koja bi trebala na svjetlo dana iznijeti poznate činjenice o NLO-ima. Svi svjedoci bili su voljni svjedočiti pred Kongresom SAD-a. 11. Septembra, 2001. godine, upropašteni su višegodišnji naponi "Otkrića". Nakon terorističkog napada neviđenih razmjera u kojem su srušeni njujorški neboderi postalo je nedovoljno prozivati vojsku ili službe koje brinu za sigurnost nacije. Događaji su se razvijali onako kako je to Werber von Braun i predvidio prije četvrt stoljeća. SAD su našli nove neprijatelje, tj. novo opravdanje da činjenice koje bi mogle bitno utjecati na naš sveukupni svjetonazor prema svemiru i svijetu kojem živimo ostanu – vojna tajna.

THE DISCLOSURE PROJECT i CSETI

Pripremio : dipl ing. Božidar Kemić

Center for the Study of Extraterrestrial Intelligence - CSETI (Centar za proučavanje vanzemaljske inteligencije) međunarodna je neprofitna istraživačka i obrazovna organizacija sa sjedištem u SAD-u posvećena razumijevanju fenomena NLO i bliskih susreta. Osnovao ju je Dr. Steven M. Greer (po struci liječnik urgentne medicine) zajedno sa svojim suradnicima. Watch The National Press Club Webcast Jedan od projekata CSETI-ja je i "Disclosure Project". U CSETI-ju smatraju da temeljito razmatranje postojećih podataka i dokumenata o NLO-ima upućuje na zaključak da Zemlju posjećuju vanzemaljske inteligencije i vanzemaljske svemirske letjelice već desetljećima, ako ne stoljećima, i da je taj kontakt intenzivniji od 1947. godine. 09. Maja, 2001. godine, dvadesetak obavještajnih, vladinih, vojnih, korporacijskih i naučnih svjedoka svjedočili su u Nacionalnom Press Clubu u Washingtonu DC o realnosti NLO-a, vanzemaljske prisutnosti i rezultirajućih naprednih tehnologija za generiranje energije i propulziju. **"Disclosure Project"**, neprofitna istraživačka organizacija, poziva na otvorena saslušanja u Kongresu SAD-a o predmetu NLO-a i vanzemaljske prisutnosti i za donošenje zakona kojima će se zabraniti stacioniranje oružja u svemiru (u neposrednom prostoru oko Zemlje). U Projektu su identificirali nekoliko stotina svjedoka iz čitavog svijeta koji su bili voljni dati izjave o tom predmetu. Uži krug svjedoka iz SAD-a, njih nekoliko stotina spremni su o tome što znaju o predmetu svjedočiti u Kongresu.

SVJEDOČANSTVA S KONFERENCIJE DISCLOSURE PROJECTA 09. Maj, 2001. GODINE

Dr. STEVEN GREER - Uvodni Govor

"Članovi štampe, američka javnosti i ljudi svijeta ! Danas smo ovdje kako bismo razotkrili istinu o predmetu koji je bio ismijavan i nijekan tokom najmanje 50 godina. Muškarci i žene za ovom govornicom, i nekih dodatnih 350 vojnih i obavještajnih svjedoka o tzv. NLO predmetu i vanzemaljskoj inteligenciji, mogu dokazati i dokazat će da nismo sami. Želio bih zahvaliti Sarah Mc Clendon, dopisnici Bijele kuće, koja je danas s nama, za njezino sponzorstvo ovog skupa, za koji je procijenjeno da je stajao oko 80.000 \$. Godine, 1993. grupa vojnih savjetnika ovog projekta i ja, sastali smo se u Virginiji. Odlučili smo da je vrijeme da se civilni, vojni, obavještajni i drugi ljudi skupe i razotkriju istinu o predmetu koji se naziva NLO-i. Od tada sam lično brifirao... Jamesa Woolseyja prvog direktora CIA-e, predsjednika Clintona. Lično sam brifirao načelnika [DIA-a]; načelnika obavještajne službe u Združenom stožeru [Pentagon]; članove Obavještajne komisije u Senatu; mnoge članove Kongresa; članove vodstava u Europi; Japanski kabinet i druge. I ono što sam našao bilo je ... da nisu imali pristup tim projektima. Možemo nepobitno dokazati, kroz ove svjedoke koje smo otkrili, koji sada broje preko 400 ljudi – i to su ljudi koji su bili unutar CIA-e, NSA-a, NRO-a, Vojnog zrakoplovstva [US Air Force], Mornarice, vojske, iz svih odjela obavještajne i vojne zajednice, kao i korporacijski svjedoci, ugovaratelji s vladom, da su to ljudi koji su bili uključeni u crne budžete ili tajne nepotvrđene projekte. Ti nepotvrđeni projekti sa posebnim pristupom stoje najmanje 40 do 80 milijardi \$ na godinu i uključuju tehnologije koje mogu za uvijek promijeniti svijet. Razlog zašto sada istupamo je taj što tražimo da Američki Kongres i predsjednik Bush pokrenu službenu istragu i razotkrivanje o tom predmetu. Taj predmet ima najdublje implikacije na ljudsku budućnost, na nacionalnu sigurnost SAD-a i na mir u

svijetu. Posebno, tehnologije vezane uz NLO-e i vanzemaljska vozila, ako se deklasificiraju [ukine im se status tajnosti] i upotrijebe za miroljubivo generiranje energije i za pogon, definitivno bi riješile naziruću energetska krizu; zaustavile bi globalno zagrijavanje, korigirale bi izazove očuvanja okoliša s kojima je zemlja suočena. Također je presudno da počnemo, kao društvo, raspravljati o ispravnosti postavljanja oružja u svemiru. Ako doista možemo dokazati da je istina da nismo sami i da je svemir područje koje dijelimo s drugim civilizacijama, postavljanje oružja u svemir mogla bi biti vrlo nerazumna i destabilizirajuća stvar. O tome se nije raspravljalo, jer je izvan nacionalnog i međunarodnog vidokruga. Potrebno je da se takvo stanje promijeni i zbog toga smo danas ovdje.

Kroz ovo svjedočenje možemo nepobitno dokazati da su ti objekti vanzemaljskog porijekla praćeni radarski; da su se kretali [brzinama] hiljadama milja na sat, zaustavljali se naglo i činili nagle okrete. Oni koriste antigravitacijske pogonske sustave u čiji način rada smo mi već pronikli kroz istraživačke tajne projekte u Sjedinjenim Državama, Velikoj Britaniji i drugdje. Da su ti objekti prizemljivali, povremeno bivali oneposobljani i bili zaposjednuti, posebno od strane timova unutar Sjedinjenih Država; da su vanzemaljski oblici života bili zaposjednuti i da su njihova vozila uzimana i temeljito proučavana, tokom najmanje 50 godina. Možemo dokazati, kroz svjedočenje i dokumente koje ćemo predložiti, da je taj predmet bio sakriven od članova Kongresa i od najmanje dvije predsjedničke administracije koliko nam je poznato. I da je Ustav Sjedinjenih Država potkopan rastućom moći tih tajnih projekata i da je to opasnost za nacionalnu sigurnost. Želim naglasiti da nema dokaza da su ti oblici života [koji nas posjećuju] neprijateljski prema nama. Ali postoji mnoštvo dokaza da su oni zabrinuti oko našeg neprijateljstva. Bilo je slučajeva da su neutralizirali ili učinili neupotrebljivom sposobnost lansiranja inter-kontinentalnih balističkih projektila. Svjedoci ovdje danas opisat će vam te događaje. Oni [posjetitelji] su jasno pokazali da ne žele da naoružavamo svemir. Ipak, mi još uvijek nastavljamo ići tim opasnim putem.

I, nepobitno će dokazati da su ti projekti, zbog toga što ih se nije prikladno nadziralo od strane Kongresa, od strane američkog predsjednika, od strane međunarodne zajednice, postali prijetnja nacionalnoj sigurnosti. I zbog tog razloga, mi osjećamo da moramo razotkriti te činjenice. Ovo je početak kampanje za razotkrivanje. I u podsjetniku koji sam napisao za predsjednika Georgea W. Busha prošli tjedan, izjavio sam da će se ova kampanja nastaviti sve dok ne budu ispunjeni naši ciljevi.

A oni su sljedeći :

- Da imamo otvorena, iskrena saslušanja o tom predmetu u američkom Kongresu.
- Da se ostvari trajna zabrana na naoružavanje svemira ili ciljanje bilo kojeg objekta vanzemaljskog porijekla.
- Da se ostvari opsežna i potpuna studija tajnih tehnologija povezanih s tim predmetom, da se vidi kako bi ih se moglo odgovarajuće deklasificirati i primijeniti za miroljubivo generiranje energije tako da se svijet može skinuti s fosilnih goriva uz dovoljno vremena da se spriječi još veće oštećenje eko-sustava i rat zbog naziruće energetske krize koja će sigurno zahvatiti zemlju u nadolazećim desetljećima.

To je najhitniji predmet. Bio je ismijavan, da. Znam da bi mnogi u medijima željeli pričati o "malim zelenim", ali, u stvarnosti, predmet je ismijavan zbog toga jer je toliko ozbiljan. Naišao sam na sve veće jadikovanje iz Pentagona, od članova Kongresa, koji su me pitali : "Što nam je činiti !?" Ovdje je ono što ćemo raditi. Vidjet ćemo da će taj predmet biti propisno razotkriven i ovi hrabri svjedoci, prvih dvadesetjedan od preko stotinu koje smo već intervjuirali i snimili na video vrpce, istupaju da govore istinu. Sada, očekujem od ljudi da budu skeptični, ali ne nerazumni tako da, zbog toga što su ti muškarci i žene

istupili i imaju svoje preporuke, mogu objasniti tko su i da su bili svjedoci iz prve ruke nekima od najvažnijih događaja u povijesti ljudske vrste. Kao što su mi neki od ovih ljudi ovdje istaknuli, bili su zaduženi za upravljanje nuklearnim oružjem Sjedinjenih Država, njihovoj riječi se vjerovalo u pogledu svega od velike važnosti za nacionalnu sigurnost, moramo vjerovati njihovoj riječi sada. Kao što je Monsignor Corrado Balducci rekao u Vatikanu u jednom intervjuu koji sam nedavno imao s njim, "Nerazumno je ne prihvatiti svjedočenje tih svjedoka." Zato, molim vas, budite skeptični. Ali to nije isto što i imati predrasude i biti ograničenih pogleda. To je predmet od velike važnosti i molim medije, naučnu zajednicu i političku zajednicu da ozbiljno razmotre taj predmet i da učine pravu stvar za čovječanstvo i za našu djecu. Raspoložemo brifing-dokumentom na oko 500 stranica, za medije i članove Kongresa, s prijepisima izjava niza tih top-secret [strogo povjerljivih] svjedoka; imamo 4-satni rezime na video-vrpici tog projekta od 120 sati intervjua, koji je dostupan za pregledavanje Kongresu i glavnim medijima. Možemo pokazati da je predmet stvaran i da ima ogromno značenje za ljudsku budućnost. Molim sve vas koji slušate da kontaktirate članove Kongresa koji vas zastupaju i lidere diljem svijeta u drugim zemljama, i zatražite od njih da se održi iskreno ispitivanje o tom predmetu; da podrže zabranu na naoružavanje svemira, budući da dijelimo svemir s drugim oblicima života; i da se, kao ljudi, brzo pokrenemo prema razumijevanju da je ovo kraj djetinjstva za ljudsku vrstu. Vrijeme nam je da postanemo zreli odrasli među kozmičkim civilizacijama. Da bismo to učinili moramo postati miroljubiva civilizacija i moramo paziti, idući u svemir s namjerom suradnje s drugim civilizacijama, da ne naoružavamo tu visoku granicu.

Muškarci i žene koji će sljedeći govoriti učinit će to redosljedom počev s vaše lijeve strane. Oni će se sami predstaviti. Molim medije da se suzdrže od pitanja sve dok svaki od svjedoka ukratko ne ispriča o tome tko je i u što je osobno bio uključen ili bio svjedokom u svom radu za vladu-vojsku ili u karijeri vezanoj uz vladu. Na kraju ćemo imati pitanja, svi vi možete postaviti pitanja toliko dugo koliko ovdje možemo ostati, i mi ćemo vam dati sve informacije koje vam trebaju.

SVJEDOČI : JOHN CALLAHAN

Zovem se John Callahan, umirovljeni sam zaposlenik FAA-ja [Federal Aviation Administration; Federalna zrakoplovna administracija]. Bio sam šef Odjela za nesretne slučajeve, Odjel za procjene i istragu, u DC-u. Oko dvije godine prije nego što sam bio umirovljen primio sam poziv iz područja Aljaske u kojem su željeli znati što da kažu medijima. Rekao sam : "Kazati medijima, što ?" On je odgovorio : "O NLO-u." Odatle je sve počelo. "Koji NLO ?" Ispalo je da sam učinio ono što bi svaki vladin zaposlenik učinio u to vrijeme, reći mu : "To je pod istragom."

Onda sam sve te podatke morao poslati u FAA-ov tehnički centar u Atlantic Cityju i idućeg dana moj neposredni šef i ja otišli smo u Atlantic City. Upravo sam bio nabavio novu video-kameru i snimio događaj. U Atlantic Cityju prikazali smo što su pilot i

kontrolor vidjeli i to smo povezali sa snimkama njegovog glasa tako da smo mogli čuti točno ono što je kontrolor rekao i što je čuo. Vratili smo se sljedećeg dana, informirali administratora admirala Engena o tome što se dogodilo. On je zatražio 5-minutno brifiranje [sažeto informiranje]. Nakon informiranja želio je vidjeti video. Uključili smo video i on ga je pregledao, čitav video. Idućeg dana uredio je sastanak za mene kako bih mogao dati obrazloženje naučnoj ekipi predsjednika Reagana i onima koje dovedu i uručiti im sve podatke. Tog jutra, u ovalnom

uredu FAA-ja, tri čovjeka iz Reaganove naučne ekipe, tri CIA-ina čovjeka, tri FBI-jeva čovjeka i ne sjećam se tko su bili ostali, sa svim FAA-ovim stručnjacima koje sam doveo sa sobom da govore o hardwareu i softwareu... Dali smo im da gledaju video, imali smo sve podatke, imali smo sve kompjuterske ispise. Uzbudili su se oko toga, ali kad je sve bilo učinjeno... jedan od CIA-inih ljudi rekao je ljudima da su sada obavezani na tajnost,

da se taj sastanak nikada nije dogodio i da se taj događaj nikada nije dogodio. Pa, upitao sam ih, "Zašto?", pomislio sam da je to bio upravo jedan tadašnji "stealth" bombarder. On je rekao: "Pa, ovo je prvi puta da imamo zabilježene radarske podatke o jednom NLO-u". I ti ljudi su se svi uzбудili, oduševljeni tim podacima. Tada sam rekao: "Pa, hoćete li reći javnosti o tome?" On je odgovorio: "Ne, nećemo reći javnosti o tome. To bi uspaničilo javnost. Preuzet ćemo i proučiti to." Ispričao sam tu priču mnogo puta i ponekad bi me ljudi šaljivo pogledavali. Imam sa sobom snimke glasova kontrolora koji su bili uključeni, FAA-ove originalne vrpce [podiže ih pokazujući auditoriju].

Vidite, nakon što smo predali tu građu predsjednikovom osoblju, FAA nije znao što da radi s tim, mi ne odvajamo NLO-e od realnog prometa, tako da to nije naš problem [smijeh iz auditorija]. Imam kopiju originalnog videa koji smo uzeli [podiže ga pokazujući auditoriju] koji je prilično zanimljiv. Jednom kad je čitava stvar bila završena, u moj ured su počela stizati izvješća. Zbog toga što to nije bio jedan od FAA-ovih problema prometa, FAA-ova izvješća [podiže pokazujući auditoriju] završila su na stolu u mom uredu. Ostala su kod mene sve dok nisam bio umirovljen kada je osoblje spakiralo sav moj pribor i pomoglo mi ga odnijeti kući. Također, u kutiji koju sam našao upravo pred nekoliko dana, našao sam ispise o radarskim ciljevima [podiže pokazujući auditoriju] iz kompjuterskih podataka, tako da ako želite pogledati svaki od ciljeva koji su bili tamo gore u to vrijeme, sada to možemo reproducirati iz ovog komada papira ovdje. To [taj slučaj] se naziva "NLO Incident Japan 1648" [zapravo JAL 1628] koji se dogodio 18. Novembra, 1986. Spreman sam ići pred Kongres i prisegnuti pred Kongresom da je sve što sam rekao vama, ljudi, i da je sve što je ovdje [drži podignute dokumente pokazujući ih auditoriju] istina. Hvala vam.

SVJEDOČI : CHARLES L. BROWN

Dobro jutro. Nadam se da ćete mi oprostiti. Malko sam nervozan. Zovem se Charles L. Brown, pukovnik sam u Američkim zračnim snagama [US Air Force], umirovljen, sa 7 godina strane službe. Tokom II Svjetskog rata pridružio sam se Američkoj vojsci, letio u bombarderima u Europi... Završio koledž u ljeto, kasnoga Oktobra '49. ponovo pozvan na aktivnu dužnost u novo-formiranim Američkim zračnim snagama. Bio sam priključen organizaciji zvanoj "Ured za posebna istraživanja" [Office of Special Investigations, OSI]. Zračne snage, kao što je većini vas poznato, formirane su 1947. OSI je središnja istražna agencija za Zračne snage i mislim da je bila formirana 1948. Tako je sve bilo relativno novo. Nepotrebno je reći da su počev od 1947. NLO-i bili prilična novost. Tehnički obavještajni centar Zračnih snaga [The Air-Force Technical Intelligence Centre, ATIC] bio je u Wright Peterson AFB-u i imao sam svoj ured u susjednoj zgradi. Naša organizacija je bila svjetska istražna agencija za Zračne snage, za NLO-e. To je trajalo tokom približno dvije godine. Ime projekta bilo je poznato kao "Project Grudge". To je bio prethodnik projekta poznatog kao "**Blue Book**" [Projekt "Plava knjiga"] koji je vodio Ed Ruppelt. Tokom mog iskustva s tim, ja bih prikupio podatke, nisam ih prikupljao, bili su mi poslani u ured, ja sam ih analizirao. Kao pilot istražitelj, bio sam u mogućnosti pružiti neke manje savjete ljudima u Tehničkom obavještajnom centru... koliko se sjećam, imali smo prvog poručnika, tajnika i jednog tehničkog narednika. To je, u suštini bio projekt "Blue Book", kad je krenulo, nešto proširen iz projekta "**Grudge**". Tokom pregledavanja, kao analitičar tih različitih dokumentiranih izvješća, postao sam jasno uvjeren da je postojala bit u onome o čemu je bilo izvješćivano. Imali smo zemaljsku-vizualnu, zemaljsku-radarsku, zračnu-vizualnu i zračnu-radarsku potvrdu nekih od tih opažanja. Osobe koje su imale ta opažanja bile su... civilni piloti, vojni piloti, policijski časnici... To su vrlo vjerodostojni ljudi. Vjerovao sam u postojanje vanzemaljskog života i u činjenicu da oni imaju vozila u našem prostoru tokom nešto više od 50 godina. Nadam se da će vas svjedočenje ovdje, od vrlo vjerodostojnih ljudi, uvjeriti u to i da će dalje to učiniti Steve Greerov Disclosure Project. Potrebno je... dovesti to do pozornosti ne samo Amerikanaca, već ljudi diljem planete.

Ta vozila su viđena i potvrđena diljem planete. Voljan sam potpisati izjavu pod prisegom ili svjedočiti o mojoj prosudbi i o tome što sam opazio. Takve stvari postoje. Molim vas, vjerujte mi. Molim vas, vjerujte ovima koji slijede iza mene. Hvala vam.

SVJEDOČI : MICHAEL SMITH

Zovem se Michael Smith. Bio sam u Zračnim snagama, narednik, od 1967. do 1973. godine. Bio sam operater kontrole prometa i upozoravanja. Dok sam bio priključen kod Klamath Fallsa, u Oregonu, ranih 1970-tih, stigao sam do radarskog položaja i oni su na radaru gledali NLO koji je lebdio na oko 80.000 stopa. Sjedio je tamo oko 10 minuta i zatim se lagano spustio sve dok nije ispao izvan dosega radara nakon približno 5 ili 10 minuta. Zatim se trenutno ponovo pojavio na 80.000 stopa, nepokretan. Na sljedećoj radarskoj snimci bio je 200 milja daleko, nepokretan. Lebdio je tamo tokom približno 10 minuta i ponovio čitav ciklus još dva puta. Kad sam ustanovio ono što normalno činite kad vidite NLO, rekao sam da obavijeste NORAD, da nije neophodno da bilo što zapišu, te da drže to za sebe. To je samo na *trebati-znati* osnovi [osnova nužnog znanja informacije]. NORAD me pozvao jedne noći poslije tog događaja, iste godine, kako bi mi dali do znanja da dolazi jedan NLO do obalne linije Californije. Pitao sam ih što bih trebao oko toga učiniti ? Oni su rekli : "Ništa." Ne zapisuj to... samo glave-gore [dakle promatranje bez bilježenja]. I tada, kasne jeseni 1972. godine, kad sam bio stacioniran s južnim 53. radarskim odredom u Michiganu, primio sam par paničnih poziva od policijskih časnika koji su pratili tri NLO-a. Zato sam odmah provjerio radar, potvrdio da su bili ondje, pozvao NORAD i bili su zabrinuti jer su imali dva zrakoplova B-52 unutar granice. Tako su ih odvratili zato jer nisu htjeli da budu u blizini. Te noći odgovarao sam na mnoge pozive iz policijskog odjela, šerifovog odjela i osoblja, i moj standardni odgovor bio je : "Nije bilo ničeg na radaru." I ja ću posvjedočiti o tome pod prisegom na Kongresnom saslušanju. Hvala vam.

SVJEDOČI : ENRIQUE KOLBECK

Dobro jutro. Zovem se Enrique Kolbeck; ja sam [stariji] kontrolor zračnog prometa. Oprostite mi zbog mog engleskog. Tako sam uplašen ! Nije mi ugodno govoriti pred toliko ljudi. Ovdje sam kao svjedok i želim vam reći o mom radu. Radim u Mexico Cityju kao kontrolor radara na međunarodnom aerodromu Meksika. Namjeravam vam navesti jedan primjer tih viđenja koja smo imali u Meksiku tokom nekoliko godina. Takav problem se dogodio mnogo puta u mojoj zemlji, na žalost. Na primjer, 04. Marta, 1992. godine, detektirali smo 15 objekata nekih 15 milja od međunarodnog aerodroma. Onda smo, 08. Jula, 1994. godine, skoro imali sudar kod domaćeg leta Aeromexico 129, što je uzrokovalo štetu kod njegovog glavnog pribora za slijetanje njemu s desna. To se dogodilo noću, u 22:10. Onda je, sljedećeg tjedna, Aeromexico flight 904 skoro imao sličan sudar, u 11:30 ujutro, s jednim objektom koji smo detektirali radarom. Onda smo sljedećeg tjedna imali mnoštvo opažanja o kojima su izvijestili piloti i mi smo neke od njih detektirali. Ali, 15. Augusta, 1994., imali smo detekciju radarom tokom približno 5 sati; bila je to nova oprema. Imali smo tehničko osoblje koje je pregledalo našu opremu. Radila je dobro. Bilo je uzbudljivo, bili smo vrlo iznenađeni. Sljedećeg dana vidjeli smo formaciju koju je proučavao Jaime Maussan, koju je vidjelo mnoštvo ljudi, leteći tanjir promjera nekih 15 metara. Onda smo 24. Novembra, 1994. službeno imali naš novi radarski sustav. ... Imali smo informaciju o tim opažanjima, detekciji, točno u isto vrijeme kao i piloti. Zbog toga sam ovdje. Zbog toga smatramo, u našoj zemlji, da je to vrlo opasno za stanje zračnog prometa. Imamo mnoštvo drugih slučajeva, ali ne želim koristiti više vremena za izlaganje od ovog. Ali, vrlo je važno da ljudi svijeta znaju da se te događaje može smatrati vrlo opasnim u jednoj zrakoplovnoj situaciji, posebno u mojoj zemlji. I ne znam zašto se oni [NLO-i]

pojavljaju često u mojoj zemlji, ali poenta je da se to događa. Mi smo rekli o tome zrakoplovnom autoritetu, ali ne znam što se događa. Puno vam hvala.

SVJEDOČI : GRAHAM BETHUNE

Zovem se Graham Bethune. Umirovljeni sam mornarički zapovjednik/pilot. Imao sam pristup top-secret dokumentima. Pred pedeset godina, 10. Februara, 1951. godine, letio sam iz Islanda za Newfoundland. Bilo je to noću. Bilo je mračno. Oko 300 milja od Argentie vidio sam sjaj na vodi. Poput grada noću. Kako smo se približavali tom sjaju, pretvorio se u čudovišni krug bijelih svjetala na vodi. Promatrali smo to neko vrijeme, svjetla su otišla i nije više bilo ničega na vodi. Sljedeća stvar koju smo vidjeli bio je žuti halo, mali, mnogo manji od nečega od čega je dolazio. To je bilo 15 milja od nas. Whoosh. Munjevito je uzletio na veliku visinu. Zbog njegove putanje oslobodio sam kontejner za ulje, gurnuo nos preko pokušavajući doći ispod te stvari [NLO-a]. U to vrijeme začuo sam buku ispod. Pomislio sam da nas je to možda pogodilo. Vidio sam par članova posade da se saginju. Par njih bilo je ozlijeđeno. Onda se to pojavilo preko, na desno, polagano se preselilo i letjelo s nama. Ipak, nije bilo na našoj visini, ali smo mogli vidjeti njegov oblik. Imalo je kupolu; mogli smo vidjeti izbijanje korone. Otišao sam otraga, pustio drugog pilota, Ala Jonesa, na svoje sjedalo, kako bih vidio kakva je bila reakcija putnika. Vratio sam se u pilotsku kabinu, i rekao im da ništa ne izvješćuju jednostavno zbog ljudi [vrlo važnih osoba] otraga. Imali smo četiri ili pet zakazivanja instrumenata u pilotskoj kabini; magnetski kompas, elektro-magnetski efekti, tražitelji smjera i taj tip stvari. Letjelica je bila praćena radarom, u prekoračenju 1800 milja na sat. Imali smo 31 putnika, plus psihijatra, i članove posade koji su sve to vidjeli u različitim područjima. Kad smo sletjeli u Argentiu, na Newfoundlandu, bili smo preslušavani od strane Zračnih snaga. Kad smo sletjeli u mornarički centar za zračno testiranje mornarički obavještajci su zatražili od nas da damo lična izvješća. Ja imam službeno mornaričko izvješće i izvješće Zračnih snaga, od 18 stranica, iz Nacionalnih arhiva [drži podignuto pokazujući auditoriju]. Načinio sam jedno izvješće [drži podignuto pokazujući auditoriju] kako bih razjasnio čitavu istinu. Prema tome, istina je ovdje. Svjedočit ću pod prisegom pred Kongresom da je sve što sam rekao istinito. Hvala vam.

SVJEDOČI : DAN WILLIS

Zovem se Dan Willis. Bio sam u Američkoj mornarici. Imao sam pristup osjetljivim materijalima vrhunske tajnosti koji su se ticali sigurnosti. Radio sam u uredu za kodiranje u mornaričkoj komunikacijskoj postaji u San Franciscu. Godine, 1969. primio sam poruku s prioritetom sa broda blizu Aljaske, koja je bila klasificirana kao tajna. S broda su izvijestili da iz oceana izranja, blizu pristaništa, sjajan blješteći, crvenkasto narančasti eliptični objekt promjera približno 70 stopa. Izronio je iz vode, jurnuo u nebo, krećući se brzinom oko 7000 milja na sat. Bio je praćen na brodskom radaru i potvrđen. Godinama poslije radio sam u Mornaričkom centru za elektroniku i inženjering u San Diegu, tokom 13 godina. Jedan moj suradnik radio je s NORAD-om. Kad je počeo raditi na opremi zabilježio je objekte na ekranima koji su pratili sve u svemiru i u zraku. Objekti su izlazili... čineći pravokutne zakrete. Kad se raspitivao, njegov stariji nadređeni mu je savjetovao, citiram : "To je upravo bio posjet od jednog od naših malih prijatelja." To je bilo pomalo neobično. Ove tvrdnje su istinite i voljan sam svjedočiti pod prisegom pred Kongresom. Hvala vam.

SVJEDOČI : DON PHILIPS

Zovem se Don Philips. Bio sam u Zračnom snagama Sjedinjenih Država i radio sam s izvjesnim obavještajnim agencijama vlade Sjedinjenih Država. Prije nego sam se pridružio Zračnim snagama radio sam za poznatu tvrtku Lockheed "Skunk Works". Radio sam za njih kad sam polazio koledž i radio sam s njima u svojstvu inženjera za dizajn. Bio je to jedan od najponosnijih trenutaka u mom životu, raditi s čovjekom imenom Kelly Johnson. Moguće je da je mnogima od vas poznato to ime. Ispada da su modeli

zrakoplova koje smo pravili, kao što znate, svi bili klasificirani kao tajni... "duboko crno", i da sam ja stigao tamo krajem projekta U-2 . Moj glavni projekt kasnije je bio poznat kao SR-71. SR-71 je imao prethodnika. Imao je poseban model pravljen za CIA-u. To su bili modeli tipa jedan putnik, jedan pilot. Poseban zrakoplov kako bi se stiglo s jednog mjesta na drugo vrlo, vrlo brzo. Sada su ti SR-71, kao što ih znamo, "BlackBird" ["Crna ptica"], tip zrakoplova koji je još uvijek klasificiran što se tiče visine na kojoj leti i, također, brzinskih

rekorda koje drži. Vrlo sam ponosan da mogu reći da je taj zrakoplov igrao veliku ulogu kao pomoć okončanju hladnog rata. Zrakoplov prethodnik je jaki dokaz koji sugerira da su, možda, ti zrakoplovi imali drukčiju ulogu kad su se nalazili u zraku. Svaki pilot, a ja sam poznavao nekoliko njih, imao je propisani zadatak neposredno prije nego bi uzletio i postoji jaki dokaz koji sugerira da je posrijedi bila dvojna uloga, u tome da su pratili neku vrstu prometa prema i od planete Zemlje.

Osvrnut ću se na moje vojno iskustvo. Moja prva dužnost za Zračne snage SAD-a bila je u postaji Zračnih snaga u Las Vegasu. To je bilo moje prvo iskustvo Las Vegasa i nisam mogao shvatiti zašto su ljudi bili toliko uzbuđeni kad bi išli u mjesto poput ovog. Ali, uskoro sam otkrio zašto, godinu dana poslije. Nellis AFB [Zrakoplovna baza Nellis] je smještena tamo. Nellis je glavno središte za vježbu za različite tipove posebnih zrakoplova i borbenih zrakoplova. Jedno je od prvih središta u svijetu za vježbu pilota. Međutim, kada sam saznao da sam dodijeljen radarskom središtu 50 milja izvan grada, blizu Mt. Charlestona, nisam imao predodžbu o tome kamo idem tako da sam konačno po danu uspio naći lokaciju i prijaviti se, 1965. na dužnost. Godine, 1966. rano u jutro, oko 01:00 do 02:00h, boravio sam tamo u bazi i naše kasarne su bile na nadmorskoj visini od oko 8000 stopa, čuo sam mnogo komešanja. Znate, na toj visini zvuk se strahovito širi. Pomislio sam : "Pa, rano je jutro, ljetno je vrijeme, vrlo je vruće, možda bih trebao ustati i razgledati." Zaista mi se nije dalo ali sam krenuo u razgledavanje, otpješačio do glavne ceste blizu mog ureda, koji je bio komandni ured pukovnika [Lt. Col.] Charlesa Evansa; bio sam u komandnom osoblju. I nisam mogao... Rekao sam : "Tko pravi svu tu buku ? Tko pravi toliku buku u ovo jutarnje vrijeme ?" Tako sam stigao unutar približno 50 yardi [udaljenosti] od četvero ili petoro ljudi koji su stajali ondje, od kojih je jedan bio šef osiguranja; oni su gledali gore u zrak, glave svih bile su okrenute u istom smjeru. Ja sam pogledao prema zapadu, prema sjeverozapadu i na moje iznenađenje tamo su bila svjetla koja su bljeskala nebom, krećući se posvuda; činilo se kao da se kreću brzinama između 2400 milja na sat do približno 3800 milja na sat... Nastavili smo promatrati ta jureća svjetla, koja su se kretala duž neba i zaustavljala. Zaustavljala su se potpuno, do mrtvog mirovanja i okretala se pod istim kutem i zatim nastavila. Putovala su toliko brzo da ste mogli gotovo zapaziti njihov trag. Ako stvarno brzo pomičete miš [strelicu miša] duž kompjuterskog ekrana pomalo ćete nazirati trag [pomicanja strelice]. Pa, to je točno ono što je tih šest ili sedam letjelica radilo. Nakon pet minuta promatranja tih stvari, činilo se da se sve grupiraju prema sjeverozapadu i ulaze u formaciju nalik krugu. Ali ono što bih želio istaknuti jest da su se postavljale na svoj položaj na sjeverozapadnom nebu, upravo istočno od onoga što je poznato kao "Area 51". "Area 51" je ime, dano od AEC-a [Atomic Energy Commision; Komisija za atomsku energiju] OK ? Nama u Zračnim snagama to je bilo poznato kao "Groom Lake Flight Test Facility" [Baza Groom Lake za probne letove]. Tamo smo testirali naše zrakoplove nakon što bismo dobili prototip načinjen u "Skunk Worksu". No, vratimo se krugu na nebu. Počeli su

[NLO-i] rotirati u krug i zatim su nestali. Pomislio sam : "Isuse ! To je nešto o čemu bismo trebali šutjeti." To je potvrdio šef osiguranja. Još smo malo o tome razgovarali... Zatim su stigli ljudi za radarsko promatranje, koji su se nalazili na 10.000 stopa. Došli su na svoj obrok u dva sata u jutro i prva osoba izvan autobusa bio je moj dobar prijatelj Anthony Kasar. Bio je blijed kao krpa. Rekao je : "Jesi li vidio to ?" I svi smo rekli : "Yeah, kakav lijepi prizor ! Kakva predstava !" On je rekao : "Imali smo ih na radaru... Dokumentirali smo šest do sedam NLO-a." Ne znam tko je njima upravljao, ali sigurno su bili inteligentni i ne znamo gdje su se spustili, zbog toga što su se spojili i nestali. Zato ću reći, da skratim, da ću svjedočiti pod prisegom da je ovo što sam rekao istinito, i učinit ću to pred Kongresom. Hvala vam.

SVJEDOČI : ROBERT SALAS

Zovem se Robert Salas. Bio sam u zračnim snagama, na aktivnoj dužnosti, nakon što sam diplomirao na Akademiji Zračnih snaga [1964], sve do 1971. godine i izašao sam kao kapetan. U Martu, 1967. godine, bio sam smješten u Malstrom AFB-u, u Montani, kao časnik za lansiranje projektila "Minuteman". U rano jutro 16. Marta, 1967. godine, dobio sam poziv od službe za primarnu sigurnost. Gore [na gornjem katu] imali smo oko šest, koliko se sjećam, pilota zaduženih za sigurnost. Ja sam se nalazio dolje, 60 stopa pod zemljom u jednoj kabini, nadgledajući i kontrolirajući 10 projektila "Minuteman" s nuklearnim bojevim glavama. Tog jutra dobio sam poziv da su oni vidjeli neobična svjetla kako lete nebom. Zanimljivo sam taj poziv i rekao im da me nazovu kad se dogodi nešto značajnije. Imali smo vrlo profesionalno izvješćivanje s našim ljudima za sigurnost. Oni nisu bili skloni, treba to reći, da čine bilo kakve praktične šale ili bilo što poput toga. To je bio vrlo ozbiljan posao. Dobio sam još jedan poziv, koji je slijedio iza ovog poziva, i ovog puta stražarev glas je bio snažniji. Bilo je jasno da je vrlo uplašen; rekao je da je tamo sjajan, blješteći crveni objekt koji lebdi izvan prednjeg ulaza. Bio je ovalnog oblika. Tamo vani imao je ostale stražare s uperenim naoružanjem i želio je znati kakve su moje instrukcije. Rekao sam, koliko se sjećam, da osigura područje. Jedan drugi stražar bio je ozlijeđen, ne od NLO-a već je posjekao ruku na ogradi. Odmah nakon tog poziva probudio sam mog zapovjednika, koji se odmarao, Freda Mywalda, sada umirovljenog pukovnika. Rekao sam mu o telefonskim pozivima. Kako sam mu govorio o telefonskim pozivima moje oružje je počelo otkazivati jedno za drugim. Dospjelo je u stanje "nepokretnosti", nemogućnost lansiranja. Tog jutra izgubili smo između nekih šest i osam raketa unutar tih nekoliko minuta tokom kojih smo primili drugi telefonski poziv o NLO-u koji lebdi pred našim prednjim ulazom. Ponovo tog jutra, nakon što smo o tome izvijestili u komandni ured, bili smo obaviješteni da se vrlo sličan incident dogodio u ECHO Flight [bazi], ja sam bio u OSCAR Flight, oni su izgubili svih deset raketa pod vrlo sličnim okolnostima gdje su nad lansirnim postrojenjem bili viđeni NLO-i. Njihove posade za održavanje i sigurnost provele su noć vani i izvješćivale su o NLO-ima nad tim položajima. Zapovjednik tog leta bio je Earl Carlson, koji je također izašao iz službe kao kapetan; predstavnički zapovjednik bio je Walt Feagle, koji je umirovljen kao pukovnik [Lt.Colonel]. Imali smo te svjedoke, imena koja sam vam upravo spomenuo već su prije govorila o tom događaju i oni će potkrijepiti ovu priču. Također imamo dokumentaciju koju sam primio kroz zahtjeve na osnovi FOI-a [američki zakon o slobodi informiranja; Freedom of Information Act] od Zračnih snaga [drži podignuto pokazujući auditoriju], u kojoj se izlaže ECHO Flight incident, a u toj dokumentaciji je uključena i referenca na NLO. Imamo telexe koji pokrivaju taj incident [drži podignuto pokazujući auditoriju] i u jednom telexu se kaže : "Činjenica da se ne može pouzdano ustanoviti očiti razlog gubitka 10 projektila uzrok je ozbiljne zabrinutosti ovog stožera." To je bilo iz komande SAC-a [Strateška zračna komanda; engl. Strategic Air Command]. Tako imamo te telexe i okupio sam oko 12 svjedoka koji će potvrditi dijelove ove priče, uključujući čovjeka koji je naknadno istraživao incident za Zračne snage... o tome ćete čuti nešto više od sljedećeg svjedoka... i također jedan stražar koji je bio svjedok pojave NLO-a u istom vremenskom periodu, i još jedan časnik, koji je

umirovljen kao pukovnik, koji je imao druga izvješća o NLO-ima. Kao pomoć za razumijevanje toga, dobio sam potpuno izvješće o vrlo sličnom incidentu koji se dogodio u Sjevernoj Dakoti u Augustu, 1966. godine. Vrlo slično, NLO je opažen iznad silosa s projektilom; i također NLO incident koji su, unutar sedam dana, Zračne snage istražile neposredno nakon našeg incidenta. Voljan sam svjedočiti pod zakletvom, pred Kongresom o istinitosti svih tih stvari o kojima sam govorio. Hvala vam.

SVJEDOČI : DWYNE ARNESON

Dobro jutro. Zovem se Dwyne Arneson. 26 godina sam služio kao časnik za komunikacije u Zračnim snagama SAD-a širom svijeta, uključujući Vijetnam. Imao sam pristup SCI TK informacijama vrhunske tajnosti [top-secret SCI (Special Compartmented Information)], a za one koji neznaju, taj stupanj tajnosti neznatno je iznad top-secret [statusa "strogo povjerljivo"]. Umirovljen sam 1986., kao pukovnik u Wright Peterson AFB-u. Želio bih izvijestiti o tri različita iskustva vezana uz NLO-e. Kao mladi pukovnik u Ramstein AFB-u, u Njemačkoj, ranih 1960-tih, zapovijedao sam kriptografskim centrom. U to vrijeme imao sam top-secret-crypto dozvolu i mogu se jasno sjetiti da sam vidio poruku koja je prošla kroz moj kripto-centar u kojoj se govorilo da se jedan NLO srušio na otoku Spitsbergen u Norveškoj, i da je stigao tim naučnika kako bi to ispitali. Godine, 1967. bio sam dodijeljen 28. zračnoj diviziji u Great Fallsu u Montani, i bio sam časnik koji je zapovijedao tamošnjim komunikacijskim centrom. Također sam bio časnik za kontrolu stroge povjerljivosti za tu diviziju. Mogu se sjetiti kako sam vidio da je, tokom tog vremena, kroz taj komunikacijski centar stigla poruka u kojoj je stajalo, u osnovi ono o čemu je Bob [Robert Salas] upravo ispričao, da je blizu tih silosa s projektilima bio viđen NLO i da su projektili bili deaktivirani. Slučajno, osoba koju je Boeing poslao da istraži pojedine projekte, uvjete, ako želite, koji su doveli do njihovog zakazivanja bio je moj prvi menadžer u Boeingu, gospodin Bob Kamitski, koji je umro.

Mogu se prisjetiti susreta s njim u različitim prilikama. On je živio blizu mene u Washingtonu i rekao mi je : "Arne, ti projektili su bili savršeno besprijeekorni." To je bio rezultat istrage. Moj zadnji incident... Bio sam zapovjednik jedinice u Great Fallsu; imao sam kontakte s policijom za osiguranje u Loring AFB-u, u Maineu, i oni su ispričali o NLO-ima koji su viđeni blizu područja za spremanje nuklearnog oružja u Loring AFB-u. Vrlo rado bih svjedočio Kongresu da je ovo potpuno istinito. Hvala vam.

SVJEDOČI : HARALD BENTLEY

Dobro jutro. Zovem se Harald Bentley. Tokom 1957. i 1959. godine, bio sam u Američkoj vojsci smješten u raketnoj bazi Nike Ajax u Marylandu. U Aprilu, 1958. godine, oko 06.00h, čuo sam neobičan zvuk izvana, poput pulsirajućeg transformatora. Sjeo sam, pogledao kroz prozor i vidio letjelicu koja se spuštala prema tlu i srušila se. Dijelovi letjelice su se odlomili. Odmah je ponovo uzletjela. O toj priči moglo bi se još štošta reći no ubrzat ću ovo izlaganje. Sljedeće noći bio sam na radarskoj dužnosti. Dobio sam poziv iz raketne baze u Gaithersburgu. On je rekao : "Hej ! Imam vani između 12 i 15 NLO-a, 50 do 100 stopa iznad mene." Upitao sam ga kako to zvuči ? Skinuo je mikrofon otišao do prozora i rekao : "Evo." Bio je to isti zvuk kakav sam čuo prethodnog jutra... osim što ih je bilo više. Moj radar je bio uključen, tako da sam ga smjesta usmjerio tamo i dobio "blip" [signal na ekranu radara]. Zabilježio sam ga na radarskom ekranu. I zatim, nekoliko minuta poslije, sve su iznenada nestale... i ponovo se pojavile... procijenjena brzina im je bila oko 17.000 milja na sat. To je bio moj prvi incident. Deset godina poslije... radio sam u Californiji. Oprostite mi, ali sve što mogu reći jest da sam bio negdje u Californiji radeći na tajnom projektu koji

nema ništa s mojim iskustvom koje sam imao tamo. Kad sam radio, bilo je dva ili tri sata u jutro po kalifornijskom vremenu, čuo sam astronautsku komunikaciju s Houstonom. Nisam tome pridao mnogo pozornosti sve dok nisam čuo riječ "bogey" [znači broj udaraca (u golfu) koje mora postići dobar igrač]. Naravno, odmah sam naćulio uši. Jedan neidentifikovani leteći objekt nekakve vrste, da li letjelica, meteorit ili nešto drugo, prijetio je sudarom s tim modulom koji je trebao načiniti manevar oko Mjeseca. Tako sam, u osnovi, neko vrijeme slušao, onda sam prestao i vratio se na posao. A onda sam čuo : "Tamo idu." U svijetu astronauta postoji izraz "zelena kornjača". To je obično značilo, ne znam da li to vrijedi i danas, da vam nije dopušteno da nastupate profano preko mreže. I prva osoba koja bi to učinila, taj astronaut, morao bi onome koji bi je prvi čuo i rekao "zelena kornjača" njemu i čitavoj njegovoj obitelji platiti ručak u najskupljem restoranu u Cape Canaveralu. Pa, da to brzo završim, jedan od njih je rekao "prokletstvo", a NLO je stvarno brzo uzletio, "prokletstvo pa to je brzo". I netko je viknuo : "zelena kornjača !" A onda je ovaj opet nešto dodao, a netko drugi je viknuo : "zelena kornjača !" Mogli ste ga "vidjeti"... stisnutih zubiju... kako sada mora kupiti dva skupa obroka. Moje osobno iskustvo... Svjedočit ću pred Kongresom ako je potrebno i točno ću objasniti što se je dogodilo. Hvala vam.

SVJEDOČI : JOHN MAYNARD

Zovem se John Maynard. Umirovljena sam vojna osoba. Umirovljen sam kao narednik prve klase. Tokom čitave moje 21-godišnje službe imao sam dozvolu za strogu povjerljivost kompartmentaliziranu s vremena na vrijeme tako visokima kao što su TK, OMNI, CRYPTO i drugima. Imao sam pristup vrlo, vrlo osjetljivim dokumentima...

Umirovljen sam iz DIA-e [Obrambene obavještajne agencije; Defence Intelligence Agency] 1980. godine. Kad postanete administrator preuzimate ured i svašta potpisujete. Potpisao sam preko dobrih 2000 dokumenata. Kako biste popisali jedan inventar tih stvari morate ih pročitati. Ne riječ po riječ, već sam, u osnovi, prešao pogledom preko svakog dokumenta kako bih bio siguran da je potpun, da je sve tamo. Rekli su mi da kad sam prenio ovlasti na sljedeću osobu, ti isti dokumenti su bili tamo. Tako sam dobio prilično dobro znanje o tome čime se bave ti dokumenti. Vjerujte mi. Postoje mnoge, mnoge različite reference na NLO-e. Također sam vidio NIPC-ove [Nacionalni obavještajni fotografski centar; engl. National Intelligence Photographic Centre] slike, koje pokazuju da je bilo ciljanih objekata. Zatim sam radio na područjima SALT I i SALT II za ured u kojem sam radio. Tako smo svo vrijeme uzimali snimke radi potvrde nuklearnog razoružanja. OK. Na tim snimkama je bilo nekakvih objekata koji nisu tamo pripadali. Mnogo ljudi govori o zavjerama preko vlade u sjeni. Želio sam svjedočiti pred Kongresom da te "crne" operacije postoje. Ja sam sam postao dio toga. Vidio sam svjetlost, mislim, izašao sam iz toga. I to je to. Moramo razotkriti ono što znamo. Voljan sam svjedočiti pred Kongresom, pod prisegom, ili pred bilo kojom drugom odgovarajućom organizacijom... ovo što sam posvjedočio istina je.

KARL WOLFE

Dobro jutro. Zovem se Karl Wolfe i bio sam čovjek zadužen za popravak fotografske precizne elektronike sa top-secret-crypto dopuštenjem u zračnim snagama SAD-a. Bio sam smješten u Langley AFB-u u Virginiji. Sredinom 1965. godine, bio sam posuđen za Lunar Orbiter projekt u NSA-u, u Langley Fieldu. Dr. Cilly je vodio taj projekt. Imali su probleme s dijelom elektronske opreme što je suzilo njihovu produkciju fotografija. Otišao sam u bazu i kad sam ulazio tamo je bilo naučnika iz čitavog svijeta. Zapravo sam bio zapanjen što u jednom NSA-ovom projektu vidim ljude iz čitavog svijeta. U početku mi to nije imalo nikakvog smisla. Odveden sam u laboratorij gdje je oprema bila u kvaru i nisam je mogao popravljati u mraku; morao sam je imati premještenu. U toj mračnoj prostoriji nalazio se u to vrijeme i jedan pilot druge klase. Ja sam također bio pilot, druge klase. Zanimalo me je kako čitav proces funkcionira, kako su podaci s lunarnog orbitera

dospijevali u laboratorij. Zamolio sam ga da mi opiše taj proces. To je i učinio. Nakon približno 30 minuta tumačenja procesa rekao mi je : "Otkrili smo izgled stražnje strane Mjeseca." Zatim je nastavio stavljati pred mene fotografije i na tim fotografijama jasno su se razabirale strukture, građevine oblika gljive, kružne građevine i tornjevi. Na tom stupnju bio sam vrlo zabrinut jer sam znao da radimo u režimu kompartmentalizirane sigurnosti. On je povrijedio sigurnost i ja sam zapravo bio uplašen u tom trenutku. I nisam više o tome ništa pitao. Nekoliko trenutaka poslije netko je ušao u prostoriju. Radio sam tamo još tri dana i sjećam se kako sam išavši kući naivno mislio da mogu pričekati da čujem o tome na večernjim vijestima. I evo, 30 godina je prošlo i još uvijek se nadam da ćemo noćas o tome čuti. Svjedočit ću, pod prisegom, pred Kongresom, da je ovo što govorim istinito.

SVJEDOČI : DONA HARE

Hvala ti Karl. Dobro jutro svima. Zovem se Dona Hare i radila sam u Philco Ford Aerospacu od 1967. do 1981. Tokom tog vremena bila sam dizajnerska ilustratorica, crtačica. Pravila sam slajdove lansiranja i slajdove spuštanja i također, projekcije, lunarne mape za NASA-u. Bili smo ugovaratelj, ali većinu vremena radila sam na licu mjesta, u zgradi 8. Imala sam priliku da radim dodatni posao, između misija, i išla bih u foto-laboratorij, NASA-in laboratorij preko hodnika. Imala sam pristup tajnim dokumentima, što nije toliko visoka povjerljivost, ali sam mogla ući u ograničena područja kakvo je bilo i ovo. Tada sam razgovarala s jednim od tamošnjih tehničara i on mi je obratio pozornost na jednu fotografiju, NASA-inu fotografiju. Na njoj je bila jedna mrlja i ja sam upitala : "Što je to ? Da li je to mrlja na emulziji ?" A on je, smješeći se, prekrštenih ruku rekao : "Mrlje na emulziji ne ostavljaju oble sjene na tlu." Bila je to jedna zračna fotografija Zemlje... Sjene letjelice, ili što god je to bilo, bile su pod oštrim kutom kao i sjene stabala. Zbog same njegove naravi, NLO, željela sam to pojasniti gospodinu koji je govorio o tome, znači neidentificiran, tako da nisam znala što je to bilo. No, shvatila sam na tom stupnju, da je to vrlo tajno, da je čuvano kao tajna jer sam ga zapitala : "Što ćete učiniti s tim djelićem informacije ?" Odgovorio je : "Uvijek takve stvari prebrišemo prije nego ih izdamo za javnost." ... Nakon toga sam odlučila da ću postaviti pitanja drugim ljudima koji su tamo radili. Ustanovila sam da ih moram pitati podalje od tog mjesta, a ne na samom mjestu. Jedan stražar mi je rekao da je bio zamoljen da spali neke fotografije i da ih ne pregledava. Bio je tu i drugi stražar koji ga je nadgledao pri spaljivanju fotografija. Rekao je da je odolio iskušenju i pogledao jednu fotografiju i da je to bila slika jednog NLO-a... Odmah nakon toga primio je udarac u glavu i ima veliku ranu na čelu; bio je nokautiran. Zaplašen je... Drugi incident; znam jednog čovjeka koji je bio u karanteni s astronautima Apolla. Rekao mi je da su astronauti Apolla vidjeli letjelicu na Mjesecu tokom spuštanja. Točno to mi je rekao. On je također bio uplašen... rekao je da je astronautima bilo rečeno da o tome šute. Nije im dopušteno da o tome govore. Zato želim da znate da sam tamo radila niz godina zavrivajući u to... Moj šef nije znao o tome. Neki ljudi koji su sjedili tik do mene nisu znali o tome. To je vrlo čudno, jer ne znam kako to mogu raditi, ali mogu nekim ljudima dopustiti da znaju o tome dok drugima ne. Voljna sam svjedočiti pred Kongresom da je ovo što sam rekla istinito i puno vam hvala.

SVJEDOČI : LARRY WARREN

Dobro jutro dame i gospodo, i članovi javnog informisanja. Zovem se Larry Warren. Prije dvadeset godina, 1980., bio sam ekspert za sigurnost dodijeljen RAF-u Bentwaters... Woodbridge... NATO... bazi Zračnih snaga u Suffolku, Istočna Anglia. Imao sam pristup siguronosnim tajnama. Čuvao sam naše nuklearno oružje koje je u to vrijeme tamo bilo smješteno bez znanja ljudi Velike Britanije. Prošao sam kroz dio tronoćnog NLO-događaja

gdje su objekti činili upade nad WFA-om, odašiljali tanke snopove svjetlosti u njih i, moguće, nepovoljno djelovali na arsenal. Tokom dvije različite noći ti objekti su bili na tlu; moguće je da je bio viđen drugi oblik života. To je nepopularna istina. Ti događaji su bili od krajnjeg značaja za obranu ne samo u vladi Njezinog Veličanstva već također i za ovu vladu. I još uvijek su prekriveni velom tajne. Vrlo su složeni. Vrlo su značajni. Tu se više radi o predmetu ljudskih prava nego o samom predmetu NLO-a. Prije 20 godina ova prostorija bi bila prazna. Vidim povijesni obrat. Ovo je povijest u kretanju, ali, na žalost, to je povijest sa sigurnosnom klasifikacijom. Bio bih više nego počašćen, kad bih se zakleo pod prisegom da sam doživio to što sam doživio, da sam vidio to što sam vidio. Ti događaji ne samo da su proizveli, nakon brojnih nijekanja od strane ove vlade, memorandum pukovnika Charlesa Halta, predstavničkog zapovjednika baze, koji se čita poput naučne fantastike već su također proizveli, godinama poslije, jednu audio-vrpcu [zapis] s lica mjesta kako su ti objekti izvodili svoje podvige i činili što su činili i narušavali zračni prostor. Ti događaji su od krajnjeg obrambenog značaja. Nadam se da će mojoj "braći po oružju", koji su prošli kroz te događaje, biti dan imunitet u određenom stupnju tako da će nam se moći ovdje pridružiti. Čast je dijeliti govornicu sa svim ovim ljudima i za svu našu djecu... mog sina, Dennisa... Bog te blagoslovio sine... Svjedočit ću pred Kongresom da je ovo istina. Tako mi Bog pomogao. Hvala vam.

SVJEDOČI : GEORGE A. FILER

Zdravo, zovem se George Filer III. Umirovljeni sam obavještajni časnik i pilot, s gotovo 5000 sati letačkog iskustva i nisam vjerovao u NLO-e sve dok nas Londonska kontrola nije pozvala, u zimu 1962. godine, i upitala nas : "Da li da ga lovimo ?" Odgovorili smo : "Svakako !". Tako smo skočili dolje s visine 30.000 stopa na 1000 stopa gdje je NLO lebdio. Zatim smo se strmo obrušili... Mogao sam uhvatiti NLO na avionskom radaru, na oko 40 milja i mogli smo vidjeti svjetlo u daljini; kako smo se približavali, držali smo njegov radarski odraz. Napominjem da je radarski odraz bio vrlo jasan. I čvrst, ukazujući da je to bila neka vrsta metalnog objekta. Došli smo na oko milju od NLO-a i on je jurnuo gore prema nebu i otišao u svemir. Vrlo slično shuttleu kad odlazi. Kasnije sam radio u obavještajnoj službi. U Vijetnamu sam brifirao generala Browna o NLO-ima. Kad sam bio u 21. Diviziji Zračnih snaga, McGuire AFB-u, brifirao sam generala Gowa o NLO-u nad Teheranom, Iran 1976. Da su dva lovca F-4 Iranskih zračnih snaga uzletjela i pokušala presresti NLO. Kad su uključili sustav za kontrolu paljbe, njihovi elektronski sustavi su odmah zakazali i morali su se vratiti u bazu. To je bilo posebno značajno jer je također bilo registrirano sa satelita. Januara, 18, 1978. godine, išao sam u bazu, svako jutro brifirao sam osoblje zapovjedništva, i primijetio nekakva svjetla u daljini na kraju uzletno-sletne staze. Kad sam došao do komandnog ureda stariji narednik je rekao da su tamo bili NLO-i u uskom području, čitavu noć, praćeni radarski, vidljivi s tornja... i da se jedan spustio ili srušio kod Fort Dicksa... To je nešto poput "istočnog Roswella". U svakom slučaju, jedan došljak ["alien", ufonaut] izašao je iz letjelice i bio pogođen od jednog vojnog policajca. Bio je očito ranjen i kretao se prema McGuiri [zračna baza]. Dakle, zbog nekog razloga, došljaci su voljeli Zračne snage, ali naša vojska je pucala u njih. No, u svakom slučaju, naša sigurnosna policija izašla je tamo i našla ga na kraju staze, mrtvog. Zamolili su me da obavijestim zapovjedništvo, generala Toma Sadlera, na brifingu u 08:00h i pomislio sam kako ne mislim da bih želio to učiniti.

General nema dobar smisao za humor i nisam siguran da vjerujem u to. Zato sam učinio neke provjere, nazvao 438. komandni ured i svatko je imao gotovo istu priču. U 08:00h tog jutra, upravo prije nego sam krenuo na brifiranje... svi su bili zabrinuti oko toga i rekli su mi da ne izvješćujem, da je to suviše "vruće", da tako kažem. To je moja priča.

Spreman sam ispričati ovu priču pred Kongresom i to je istinito. Zbog ovog imam izraziti interes za NLO-e. Voditelj sam istočnog ogranka Mutual UFO Networka (MUFON), i između National Reporting Centera i Petera Davenporta i MUFON-a u prosjeku nam prođe oko 100 NLO izvješća sedmično. Ljudi iz čitavog SAD-a koji redovito vide te stvari. Ako počnete provjeravati vidjet ćete da su oni tamo vani i tihi su, i ljudi ih viđaju čitavo vrijeme. A to su visoko kvalificirani ljudi... Hvala vam.

SVJEDOČI : CLIFFORD T. STONE

Dobro jutro dame i gospodo. Zovem se Clifford Stone. Bio sam narednik prve klase u Američkoj vojsci. Imao sam pristup tajnama nuklearne sigurnosti. Mogao sam dobiti pristup koji sam želio kako bih učinio ono što sam trebao učiniti u to vrijeme u sklopu posebnih operacija kad sam u njih bio pozvan. Ono na što želim ovdje uputiti jest da sam bio uključen u situacije gdje smo stvarno pronalazili, izvlačili srušene leteće tanjire, u nedostatku boljeg izraza... Postojala su tijela [bića] vezana uz neka od tih rušenja; također, neka [bića, došljaci] su bila živa. Radeći sve to govorili smo američkoj javnosti da tu nema ničega. Govorili smo svijetu da se tu nije ništa dogodilo. Volio bih, upravo ovdje, ući u detalje o nekima od tih slučajeva, no bit ću na raspolaganju ukoliko imate bilo kakva pitanja u vezi moje uključenosti što se toga tiče. Možete zamoliti Dr. Greera da mi uredi da vam govorim. Ali, situacija u cjelini je takva da smo umanjili nastojanja oko toga i govorili Amerikancima da nema takvih stvari kao što su NLO-i. Bio sam uključen u slučajeve gdje smo pronalazili te objekte... znali smo za njih da su vanzemaljci. Godine, 1969. imao sam događaj koji

mi se dogodio dok sam bio smješten u Virginiji. Išli smo u Indian Town Gap, u Pennsylvaniji. To bi bila moja prva izloženost otkrivanju jednog neidentifikovanog letećeg objekta. Kad smo otišli tamo već smo imali ljude na mjestu, mi smo bili pomoćni tim, od nas se očekivalo da budemo NBC, jer se pretpostavljalo da u letjelici ima nuklearnih materijala. Kasnije je ljudima bilo rečeno da tamo nema ničega, da to nije ništa više do udes jednog od naših aviona. Ja znam bolje. Zato što sam bio jedan od ljudi koji su se tome približili s Geigerovim brojačem uzimajući površinska očitavanja. Bio sam prva osoba koja je dospjela naprijed i vidio sam da su uz to bila tijela. To bi bio prvi od približno 12 događaja. Rušenja NLO-a nisu događaji koji se događaju svaki dan. Rijetka su. Znam da nismo sami u svemiru. Znam da nedostatak dokaza nije dokaz odsutnosti. To je dokaz koji je bio nijekan Amerikancima [aplauz]. Stojim danas ovdje pred vama i mojim Svemogućim Bogom i kažem vam ovo; ako me Kongres pozove i upita me da li ću svjedočiti detaljno o tome što znam, stojim danas ovdje spreman i pripremljen da učinim upravo to. Vlada ne smije nikada lagati ljudima, ni zbog kakvih razloga. Hvala vam.

SVJEDOČI : DAN MORRIS

Dobro jutro. Dan Morris. Bio sam u Zračnim snagama tokom 22 godine prvi puta; 7 godina drugi puta. Umirovljen sam kao zapovjednik [Master Sergeant]. Ovdje sam kako bih vam rekao o jednom malom incidentu. Otkako sam primio čin superintendanta, kako se to naziva u Zračnim snagama, za zemaljski radar, jedno vrijeme bio sam zadužen za sedam radara; dva kopnena radara, onda tri gap-fillera duž obale blizu Galvestona, u Texasu. To je bilo u danima "boomera", nuklearnih podmornica; trebali smo osigurati da možemo pokriti čitavu obalu, tako da smo stavili gap-radare tamo gdje nismo mogli dosegnuti podmornice ispod površine. Moj krilni zapovjednik bio je pukovnik Tibbits, možda ste čuli o njemu. On me je poslao dolje radi SAC-testa u Georgiju. Jednog dana sa mnom je radilo sedmero ljudi, u vrijeme projekta "**Blue Book**". Ako ste zabilježili nešto poput toga [NLO-a], oni bi vas poslali psihijatru i izbacili vas iz Zračnih snaga. No, mi smo radili i netko je rekao : "Gledajte ! NLO-i !" Tako smo se svi okrenuli i tamo su bila tri NLO-a,

oko tri milje od nas i 1000 stopa iznad tla. Dva dolje i jedan gore. Netko je rekao : "Što vidite !?" Međusobno smo se posavjetovali. Znali smo da je u to vrijeme profesor Hynek bio savjetnik Zračnih snaga u projektu "Blue Book". Komentirali smo da kad bi Hynek došao ovamo rekao bi da mora da se radi o sugestiji, netko uvijek učini sugestiju, pa bi se radilo o masovnoj hipnozi, ili da je to močvarni plin. Netko je na to rekao : "Dobro. Ništa od ovog ne šara po radaru. Hajdemo dolje, uključimo radar i vidimo da li ovo šara." Tako smo otišli dolje do dva čovjeka u operacijama da uzmu službene snimke onoga što smo vidjeli tamo. To su i učinili. Ono što je bilo neobično oko toga jest da su te letjelice upravo sjedile tamo tokom približno 40 minuta. Oni su uzimali radarske snimke, a mi smo se čudili... Nazvao sam zapovjedništvo i rekao : "Imamo kontakt." Oni su upitali : "Mislite li na SAC ?" Odgovorio sam : "Imamo tri leteća tanjira koji sjede tamo vani." Upitali su : "Uzimate li snimke ?" Rekao sam im : "Uzimamo snimke... radarske snimke također." OK. Rekli su da će nam poslati kurira i sve spakirati. No, kad smo u foto-laboratoriju razvijali sve te snimke, svakome od mojih ljudi dao sam po šest snimki. Rekao sam : "Čuvajte to za svoje praunuke." Dakle, ja imam snimke, svi oni imaju snimke. Nadamo se da su kopirane i da ćete ih dobiti kako biste ih vidjeli... I bio bih sretan da ovo izjavim Kongresu kad budem svjedočio pred njima. Kako bilo, zahvaljujem svima vama što ste danas ovdje. Hvala vam

SVJEDOČI : MARK McCANDLISH

Dobro jutro. Zovem se Mark McCandlish i tokom zadnje 21 godine radio sam kao konceptualni umjetnik za razne ugovarače iz obrane. Bio sam uključen u konceptualni umjetnički rad i produkciju za Rockwell, na X-30 programu; i također na HYSTP-u [Hypersonic Test Bed Programme], [drži podignutu fotografiju letjelice pokazujući auditoriju]. Tokom moje karijere u dva navrata imao sam sigurnosnu dozvolu. Godine, 1967. kad sam bio smješten u Westover AFB-u [Massachusetts], Strateška zračna komanda, bio sam svjedok i gledao kroz teleskop jedan NLO koji je lebdio nad spremištem nuklearnog oružja tokom približno 10 minuta i koji je otišao s ubrzanjem metka koji napušta puščanu cijev. Godine, 1988. u Novembru, moj kolega s koledža Brad Sorenson obavijestio me je da je lično bio svjedokom pojave triju letećih tanjira kod vrlo velikog hangara u Norton AFB-u [Kalifornija]

tokom jedne zračne predstave održane u subotu, 12. Novembra, 1988. Kasnije sam nazvao svog kongresmena za taj okrug Georgea Browna Jr., koji je u to vrijeme bio predsjednik Kongresnog odbora za svemirsku nauku i naprednu tehnologiju. Prirodno sam pretpostavio da budući da je ta prezentacija, o kojoj je Brad pričao, bila za vrhovne vojne časnike i kongresne osobe, da mora da je njegov ured koordinirao to s lokalnim uredom za javnost Zračnih snaga. Jedan član ureda kongresmena Browna ne samo da je potvrdio tu prezentaciju, već i činjenicu da su na njoj bila i tri diska. Ti diskovi su lebdjeli iznad tla bez ikakve vidljive potpore. Navodi ih se kao "strane reproducirane letjelice", također poznate pod nadimkom "flux-lineri" zato što su koristili elektricitet visokog napona. Da skratim. Kasnije sam došao do fotografija [dvije pokazuje auditoriju] koje je snimio, 1967. godine, jedan vojni pilot, Harvey Williams, kad je letio u C-47 Zračnih snaga, na 12.000 stopa iznad Utaha. To neobično vozilo odgovara tzv. ARV-u po svim proporcijama i u pogledu oblika letjelice i bilo je fotografirano u Junu, 1967. Kasnije sam razgovarao s gospodinom imenom Kent Sellen kojeg sam sreo na jednoj zrakoplovnoj priredbi u Edwards AFB-u, 1992. godine. Prvo javno prikazivanje bombardera B-2. On mi je kazao da je 1973. godine, kad je bio šef tima koji je radio na eksperimentalnom avionu u Edwards AFB-u, nenamjerno zalutao u jedno područje gdje se nalazio jedan klasificirani tajni avion, naime ARV. Detaljno ga je opisao i dodao je druge pojedinosti prikazima koji se tiču konfiguracije i funkcioniranja kojih Brad Sorenson nije bio svjestan. Kasnije me je Brad upoznao s poznatim aeronautičkim dizajnerom, Bertom Retangom i dao mu kopiju ovog plana [pokazuje auditoriju]. Gospodin Retang je mislio da se radi o šali i stavio je to na svoj zid, kao primjer šale. Treća strana mi je kasnije potvrdila da je pukovnik Ray Walsh, iz Edwards AFB-a, posjetivši gospodina Retanga, vidio taj plan na

zidu i pokazao znatan šok i ljutnju. Želio je znati gdje se ovaj domogao tog plana zato jer je u to vrijeme, 1994-1995. godine, stvarno postojala takva letjelica u hangaru Edwards AFB-a, u sjevernom kompleksu baze. Kasnije sam dosta istraživao o tom projektu, o tom vozilu, i došao sam do niza deklasificiranih [dostupnih javnosti; s kojih je skinuta oznaka tajnosti] dokumenata koji pokazuju da su zračne snage već 1960. godine, testirale oblike letećih tanjira u zračnim tunelima do [brzina strujanja] 20 Macha. Također imam deklasificirane NASA-ine dokumente koji prikazuju slične oblike.

Ovo ovdje [pokazuje dokument auditoriju] je NASA-in dokument koji je deklasificiran, koji prikazuje različite sferne i lentikularne oblike koji su testirani u zračnom tunelu do 6 Macha. Kasnije sam došao do kopije jednog među-uredskog memoranduma iz Hercules Aerospacea [pokazuje dokument auditoriju]. U njemu se opisuje naročiti tip nauke koja uključuje nešto što se naziva "energija nulte točke" [zero-point energy] i "skalarni valovi". Prema Bradu Sorensonu, to je osnova za tehnologiju tih anti-gravitacijskih pogonskih sistema. Ovaj dokument ovdje [pokazuje auditoriju] opisuje šest različitih sastanaka koji uključuju DIA i nastojanja oko suradnje s ruskom naučnom zajednicom u istraživanju, kako se to naziva, "korisne fundamentalne tehnologije" koju je, izgleda, izvorno otkrio Nikola Tesla u ranim 1900-tim. Kako bilo, kasnije vas mogu opskrbiti s mnogo više pojedinosti i spreman sam da detaljno svjedočim pred Kongresom što se tiče tih događaja i njihove istinitosti. Puno vam hvala.

SVJEDOČI : DANIEL SHEEHAN

Dobro jutro. Zovem se Daniel Sheehan. Službeni sam odvjetnik Disclosure Projecta. Diplomirao sam 1967. godine, nakon studija američke vlade i ustavnog zakona, na Harvardskom koledžu. Diplomirao sam na Harvard Law School. Služio sam kao glavni odvjetnik i jedan od pomoćnih odvjetnika za New York Times u slučaju *Pentagon Papers*. Bio sam uključen u brifiranje i argumentiranje slučaja pred Vrhovnim sudom Sjedinjenih Država, koji je dopustio New York Timesu da objavi klasificirane dokumente, 47 svezaka... Kasnije nakon toga bio sam u službi kao posebni odvjetnik za ured F. Lee Baileyja... kad smo zastupali Jamesa McCora u Watergateskoj provali... Nakon moje službe u tom slučaju vratio sam se na Harvard u Devinity School kako bih studirao Jezuite i društvenu etiku u javnoj politici. Tamo sam izradio magistrir i doktorat i postao glavni odvjetnik u Glavnom sjedištu pravosuđa SAD-a u Washingtonu D.C., dodijeljen Nacionalnom društvenom ministarskom uredu i njihovom Uredu za javnu politiku.

Tamo me je, 1977. godine, kontaktirala gospođica Marsha Smith, koja je bila direktorica Odjela za nauku i tehnologiju Kongresne istražiteljske službe. Zamolila me je da se nađemo i sastali smo se. Obavijestila me je da je predsjednik Carter, preuzimajući službu u Januaru, 1977. godine, održao sastanak s tadašnjim

direktorom CIA-e, Georgeom Bushom Starijim, i zahtijevao da direktor CIA-e preda predsjedniku klasificiranu informaciju koja se ticala postojanja vanzemaljske inteligencije, a koja je bila u posjedu obavještajne zajednice SAD-a. Direktor CIA-e, George Bush Stariji, uskratio je tu informaciju predsjedniku SAD-a. Direktor je inzistirao da predsjednik, kako bi imao pristup tim informacijama, treba imati dopuštenje da kontaktira Kongresnu istražiteljsku službu, da kontaktira Odjel za nauku i tehnologiju Predstavničkog doma SAD-a, kako bi poduzeli proces... Jer je DCI [direktor CIA-e] slutio da se predsjednik sprema objaviti tu informaciju američkoj javnosti, Kongresna istražiteljska služba, Odjel za nauku i tehnologiju, pod vodstvom Marše Smith, bila je kontaktirana od strane Odbora za nauku i tehnologiju Doma i upućena da poduzme opsežno istraživanje o postojanju vanzemaljske inteligencije i o vezi fenomena NLO s tim. Gospođica Smith me je kontaktirala i zamolila, kao glavnog odvjetnika u Glavnom sjedištu pravosuđa SAD-a u Nacionalnom društvenom ministarskom uredu, da li bismo mogli dobiti pristup Vatikanskoj knjižnici; da dobijemo informaciju koju Vatikan ima što se tiče vanzemaljske inteligencije i fenomena NLO-a. Nastojao sam oko toga s

dopuštanjem patera Williama J. Davisa, direktora Nacionalnog ureda, i bio nam je uskraćen pristup... informaciji u posjedu Vatikanske knjižnice. Kad sam o tome izvijestio gospođicu Smith, ona me je nešto kasnije zamolila da sudjelujem u projektu, u čije detalje sam ušao tokom, ili nešto kasnije, nakon perioda postavljanja pitanja i dobivanja odgovora od nekih osoba, nakon čega mi je bio dan pristup... kao posebnom savjetniku Kongresne knjižnice SAD-a... Kongresne istražiteljske službe... povjerljivim dijelovima "Blue Book" projekta Zračnih snaga. Na tom stupnju, bilo je to 1977. godine, negdje u Aprilu, 1977. otišao sam u Madison Building Kongresne knjižnice, no u zgradi nije bilo nikoga u to vrijeme. Bila je nova novcata. Bio sam upućen u ured u suterenu gdje su na vratima bila dva stražara i treći koji je sjedio za stolom, koji je uzeo moje identifikacijske isprave, provjerio da sam bio dodijeljen kao posebni savjetnik Kongresnoj istražiteljskoj službi Kongresne knjižnice SAD-a, i bio mi je dopušten pristup u prostoriju. Zatim sam našao fotografije, tucet fotografija jednog, nesumnjivo, neidentifikovanog letećeg objekta na tlu, koji se srušio i zaorao brazdu u zasnježnom polju... Tamo je bilo osoblje Zračnih snaga SAD-a koje je okruživalo tu letjelicu, uzimajući fotografije letjelice. Na jednoj od fotografija mogao sam uočiti nekakve simbole na letjelici. Nastavio sam pregledavati fotografije i našao sam jednu snimku izbliza tih simbola. Bio sam upozoren da ne smijem uzimati nikakve bilješke. Morao sam ostaviti svoju aktovku i sve moje identifikacije izvan te prostorije. No, ponio sam sa sobom jedan žuti notes [blok pisaćeg papira]. Otvorio sam taj žuti notes i re-fokusirao projektor mikrofilma iznad do iste veličine reprodukcije fotografije kao što je bila ona kartonske podloge žutog notesa. Mehanički sam nanio [utisnuo] kopije simbola s te letjelice. Zatvorio sam žuti notes, vratio mikrofilm natrag u kutiju, zatvorio kutiju i bilo mi je vrijeme da odem. Uzeo sam to i nastavio prema izlazu iz ureda. Stražar osiguranja me je zaustavio i jedan od njih je rekao : "Što to imate ovdje, gospodine Sheehan ?" Uručio sam mu žuti notes, on je prolistao sve žute listove i nije našao kopiju koju sam imao. Uzeo sam ga sa sobom i odnio u Glavno sjedište pravosuđa. Imao sam sastanak s osobljem i paterom Williamom J. Davisom i izvijestio ih o tome. U to vrijeme bio sam ovlašten, od Glavnog sjedišta pravosuđa SAD-a, da podnesem izvješće Nacionalnom vijeću crkava i zatražim da sve 54 glavne religijske denominacije naše zemlje poduzmu opsežnu studiju o vanzemaljskoj inteligenciji, što su oni odbili učiniti. Kasnije sam bio zamoljen da održim trosatni seminar iza zatvorenih vrata za 50 vrhunskih naučnika Jet Propulsion Laboratoryja iz SETI-ja, što sam i učinio 1977. godine. Bio bih više nego sretan da svjedočim pod prisegom pred Kongresom SAD-a o ovim pojedinostima i bio bih sretan da se nađem sa članovima štampe. Također sam služio kao glavni odvjetnik u slučaju Iran/Contra. Prvi sam svjedočio pred Kongresom o postojanju prikrivenih poslova Richarda C. Corta i Alberta Akima. Bit ću više nego sretan da govorim o detaljima onoga za što vjerujem da je veza između tih poslova i tajne vlade koja taji ovu informaciju od američke javnosti. I, sretan sam i ponosan što služim kao glavni odvjetnik Disclosure Projecta. Puno vam hvala.

SVJEDOČI : CAROL ROSIN

Dobro jutro. Zovem se Carol Rosin. Godine, 1974. nakon što sam bila nastavnica u školi, upoznala sam Wenera von Brauna, utemeljitelja raketne tehnike. Pri mom prvom

sastanku s njim [radeći s Fairchild Industries], tokom ta prva tri i pol sata, rekao mi je : "Carol, vi ćete zaustaviti naoružavanje svemira." Rekla sam : "Znate, nastavnici se ne zaustavljaju sve do Maja..." On je rekao : "Ne, morate shvatiti. Ovo je Februar i vi trebate zaustaviti naoružavanje svemira zbog toga što postoji laž koja se govori svima. Da je naoružavanje svemira sad prvo zasnovano na zlom imperiju, Rusima." Tu su mnogi neprijatelji, rekao je, protiv kojih trebamo praviti sustav naoružanja postavljen u svemir. Prvi od njih bio bi protiv Rusa. Zatim bi tu bili teroristi, zatim bi tu bile zemlje "trećeg svijeta", sad ih nazivamo "lupeškim nacijama"... zatim bi tu bili asteroidi, i onda, ponavljao bi mi opet iznova, "... i posljednja karta, posljednja karta, posljednja karta bila bi vanzemaljska prijetnja..." Kad je spomenuo asteroide bila sam sklona da se nasmijem. A kad je spomenuo vanzemaljce,

znala sam da se ne treba baviti tim predmetom. A sada, mi slušamo upravo u današnjim vijestima da su prešli na drugog neprijatelja, samo što ovog puta trebamo zaštititi naše satelite. Drugim riječima, zbog nekih razloga trebamo potrošiti te trilijune, potratiti te dolare na sustav naoružanja postavljen u svemiru i sve je to laž. To je sustav, rekao mi je, koji nikada nikog ne bi štitio. Već je tada govorio o kasetnim bombama. Govorio je o hemijskom, virusnom, bakterijskom, biološkom ratovanju protiv kojeg nas to oružje postavljeno u svemiru ne bi nikada zaštitilo. A zatim mi je rekao da, u stvari, ako putujete svijetom, što sam ja i činila nakon što je umro 1977. godine, sreća sam ljude u preko 100 zemalja, da oni [ljudi u svijetu] ne žele graditi oružje postavljeno u svemiru. Postala sam savjetnica za pitanja svemira i raketne obrane [SDI] i radila sam s ljudima širom svijeta. Postala sam i savjetnica za NR Kinu. Oni [Kinezi] ne žele graditi sistem naoružanja u svemiru... Oni [Rusi] su smatrani za neprijatelja... Kad sam stigla u Rusiju imala sam popis ljudi... Upoznali su me sa svima kad sam stigla tamo. A kad sam se vratila rekla sam : "O, moj Bože, taj čovjek [Braun] govori istinu. Ne postoji prijetnja."

Ovaj dan sam čekala 27 godina. I, očekujem da se dogodi obrat, jer mi je također objasnio da kao vojni strateg, kao osoba koja je radila na projektilu MX, rekao je da ćete naći da se treba dogoditi obrat kako bi se našlo nekog neprijatelja protiv kojeg trebamo praviti oružje postavljeno u svemiru. I, sada bismo trebali očekivati taj obrat. Jer, rekao je, dio formule za obavještajnu zajednicu je da oni možda imaju oružje i da moramo smatrati da oni imaju to oružje. Kako oni imaju ta oružja, mi onda moramo praviti te sisteme naoružanja. I, to je recept. Osim, što se propušta reći, da je sve to utemeljeno na laži. Mi ovdje imamo svjedoke koji su vam pokazali da vanzemaljska bića, da te letjelice koje dolaze ovamo nisu NLO-i, one su identifikovani leteći objekti. Da mi znamo da su u njima inteligentna bića. Imamo svjedoke ovdje koji su vam rekli da oni [posjetitelji] mogu onesposobiti naše silose s projektilima. Mogu zaustaviti raketu koja ide u svemir. Imamo svjedoke ovdje koji su radili u povjerljivim odjelima, koji imaju hrabrosti da istupe ovdje da podupru ono što mi je Werner von Braun rekao još između 1974. i 1977. godine. Svjedočit ću pred Kongresom da kada sam osnovala Institut za sigurnost i suradnju u vanjskom svemiru, koji sam zatvorila pred nekoliko godina, zbog toga što nisam vjerovala da imamo izgleda s tim golemim, integriranim, složenim svjetskim sustavom naoružanja, da smo imali izgleda da transformiramo tu ratnu industriju u svemirsku industriju... koja može ponuditi blagodati, kao što je Dr. Greer rekao, okončavajući globalno zagrijavanje; možemo zaustaviti energetska krizu, možemo proizvesti, sada, ne zagađujuće tehnologije. Werner von Braun mi je običavao reći da bismo mogli imati automobile, već tada [1970-tih], koji bi se kretali izvan tla... ne bismo imali nikakvog zagađenja na ovoj planeti. Možemo riješiti hitne probleme ljudi... Možemo zaustaviti utrku u naoružanju bez premještanja industrijskih poslova, bez raspada gospodarstva, transformirajući, Werner von Braun mi je rekao, ratnu industriju u kooperativnu svemirsku industriju koja će omogućiti, na kraju je rekao, veću zaposlenost... Više proizvoda i usluga koji se mogu primijeniti izravno na rješavanje problema ove planete. Možemo imati zdravu planetu, sada, koja živi u miru..., sa svim kulturama Zemlje i sa svim vanzemaljskim kulturama u svemiru. To su riječi koje mi je rekao Werner von Braun 1974. godine. I, svjedočit ću pred Kongresom, pod zakletvom, o svemu što sam rekla, još i više. Hvala vam.

Dr. STEVEN GREER - Završna Riječ

Hvala vam puno. Želio bih se zahvaliti svakome od svjedoka i vama za vašu strpljivost... Želim naglasiti da bi svaki od ovih svjedoka mogao govoriti oko dva do pet sati o tome čemu je svjedočio. Pokušali smo vam dati jedan brzi pregled. Imamo i drugih 400 svjedoka. Nosio sam ovo breme 8 godina, i sada ga predajem vama, Amerikancima i ljudima svijeta...

[Uslijedila su pitanja iz auditorija. Kasnije i tokom narednih 48 sati održani su privatni susreti između Dr. Greera i nekoliko svjedoka sa članovima Kongresa]